

B A N

Jo, **Carnestoltes LXXXVe**, com a rei dels poca-soltes, dels aimants de la vinya i del vi, dels qui fan el ruc aquí, dels qui els agrada jeure al llit i que no dormen a la nit. A tots els granollersins, els de fora i els de dins, que moriu d'ensopiment, de migranya i patiment, amb aquest ban us ordeno, mano i remano:

Primer: — Que us deixeu a casa l'ensopiment que us fa passejar, cada diumenge, amunt i avall de la carretera.

Segon: — Que badeu la boca per a riure una estona i a veure si sou capaços, només que sigui per uns quants dies, de fer ganyotes, caure en vicis, beure a galet, tenir mals costums, fer botifarres i muntar unes quantes farres.

I donat que això és difícil de fer sense instruccions ja que, fa temps, n'heu perdut el costum, us dicto aquest dictat:

— Els dies 16, 17, 18 i 19 de febrer no podeu sortir vestits amb normalitat al carrer. Tot el que vagi vestit de cada dia o bé mudat serà considerat un element ridícul i digne d'ésser col·locat en un aparador.

— El nou ordre establert, anomenat Carnaval, té com a normes de conducta: no pagar els impostos, gastar-s'ho tot en vi i en els vicis més amagats i recargolats i criticar lliurement tot allò que heu volgut criticar des de que ereu petits i que no us heu atrevit de fer per por de quedar malament amb les autoritats i amb els veïns.

Totes aquestes lleis i mandats es resumeixen en un de sol: fer el ximple fins al final. Tot aquell que no ho faci quedarà condemnat a saber, de per vida, que quan es mori anirà a parar al cel.

Granollers, per les festes del Carnaval del 1985

JO, EL CARNESTOLTES

Rei dels Poca-soltes